

РЕШЕНИЕ

№ 2629

гр. София, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1168** по описа за **2022** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на ЗК [фирма], чрез адв. Х., срещу решение № 20225969/30.12.2021 г., постановено по НАХД № 546 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 16-ти състав. В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено изцяло наказателното постановление като се приложи чл. 28 ЗАНН. В депозирана молба по хода на делото се претендират разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът – заместник - председателят на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, чрез процесуалния си представител юрк Н., оспорва жалбата като неоснователна и моли за оставяне в сила на решението на СРС като правилно и законосъобразно по съображения, изложени в депозираните в о.с.з. писмени бележки. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, X. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № Р-10-974/06.12.2019 г., издадено от заместник - председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на ЗК [фирма] са наложени 4 имуществени санкции всяка в размер на 2 000 лева на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2, вр. ал. 1, т. 2, вр. § 1, т. 51 от Кодекса за застраховането /КЗ/ за 4 нарушения на чл. 319, ал. 4 във връзка ал. 3 КЗ във връзка с чл. 27, ал. 3, т. 1 от Наредба № 15/05.05.2004 г. за воденето и съхраняването на регистрите от КФН и за подлежащите на вписване обстоятелства /Наредбата/.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

При извършена проверка в Електронен портал за застрахователните агенти контролните органи установили, че ЗК [фирма] не е подало уведомление в КФН в 7-дневен срок от датата на сключване на договорите за застрахователно агентство съответно с М. А. П., [фирма], [фирма] и [фирма]. Прието е, че е нарушена разпоредбата на чл. 319, ал. 4 във връзка ал. 3 КЗ във връзка с чл. 27, ал. 3, т. 1 от Наредбата, а нарушенията са извършени на 24.08.2019 г., 20.08.2019 г., 20.08.2019 г. и 28.09.2019 г. в [населено място], поради което е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-1046/18.10.2019 г. срещу застрахователната компания, а въз основа на акта е издадено процесното НП. За да потвърди НП, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не е осъществено релевираното с жалбата касационно основание или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно - чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН, вр. чл. 218, ал. 2 АПК. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Районният съд не е допуснал съществено процесуално нарушение при осъществената преценка на събраните по делото доказателствени материали.

Разпоредбата на чл. 319, ал. 3 КЗ предвижда застрахователят да отразява всяка промяна във фактите и обстоятелствата в списъка на лицата, с които има сключени договори за застрахователно агентство и да уведомява за това комисията. В случаите по ал. 2, изречение второ уведомяването за промяна във фактите и обстоятелствата се извършва от застрахователния агент. Според чл. 319, ал. 4 КЗ, задължението по ал. 3 се изпълнява в 7-дневен срок от узнаването на съответния факт или обстоятелство. Съгласно чл. 27, ал. 3, т. 1 от Наредбата, за застрахователните агенти, юридически лица и посредници, предлагащи застрахователни продукти като допълнителна дейност – юридически лица, в регистъра се вписват наименованието, седалището и адресът на управление на застрахователя по чл. 315, ал. 1 КЗ, с когото застрахователният агент, съответно посредникът, предлагащ застрахователни продукти като допълнителна дейност, има сключен договор (за застрахователите от

регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 9 ЗКФН се вписва само наименованието), датата на сключването, съответно датата на прекратяването на договора, както и класовете застраховки, по които извършва посредничество. ЗК [фирма] не спори, че не е подало в законоустановения 7-дневен срок уведомление до КФН за подлежаща на вписване информация в регистъра на застрахователните агенти по отношение на 4 броя сключени договори за застрахователно агентство. Настоящата инстанция споделя извода, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. Нарушението е формално като не се изисква наличие на вина. Правилна е преценката на СРС за спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН при съставянето на АУАН и издаването на НП, както и на сроковете по чл. 34 ЗАНН. Размерът на наложените наказания е съобразен с обстоятелството, че нарушенията са извършени при условията на повторност по смисъла на § 1, т. 51 ДР на КЗ.

Противно на твърдяното в касационната жалба не са налице условията за прилагане на чл. 28 ЗАНН. Повторността изключва по презумпция релевираната маловажност на нарушенията по смисъла на чл. 28 ЗАНН и направеното в тази връзка искане от касатора е неоснователно. Установените нарушения не разкриват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с останалите нарушения от същия вид, поради което не са налице предпоставките за квалифицирането им като маловажни. Мотивите в съдебното решение за неприложимост на чл. 28 ЗАНН се споделят от настоящия съдебен състав.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и законосъобразно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактичката и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20225969/30.12.2021 г., постановено по НАХД № 546 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], да заплати на Комисията за финансов надзор разноска по делото в размер на 80.00 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

